

ಆದರೆ, ಮನುಷ್ಯರ ಹಸ್ತಕ್ಷೇಪದಿಂದ ಪ್ರಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ಋಣಾತ್ಮಕ ಬದಲಾವಣೆಗಳು ಉಂಟಾಗುತ್ತವೆ. ಪಶ್ಚಿಮ ಘಟ್ಟಗಳ ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನೇ ಗಮನಿಸಿ. ಐದು ದಶಕಗಳಿಂದ ಈಚೆಗೆ ಘಟ್ಟದ ಮೇಲೆ ಮನುಷ್ಯನ ಒತ್ತಡ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವುದು ಘಟ್ಟಗಳ ಚಹರೆಯಲ್ಲಿ ಅಹಿತಕರ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ತಂದಿದೆ. ಪಶ್ಚಿಮಘಟ್ಟಗಳು ನಮ್ಮ ಪಾಲಿಗೆ ಸವಿದು ಬಿಸುಡುವ ಮಾವಿನ ಹಣ್ಣಿನ ಓಟಿಗಳಾಗಿವೆ.

ಘಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೆಂದರಲ್ಲಿ ಹೆದ್ದಾರಿಗಳಿಗೆ ಎಡೆಮಾಡಿಕೊಡಲಾಗಿದೆ. 5 ಮೀಟರ್ ಅಗಲ ರಸ್ತೆ ಇರಬೇಕಾದಲ್ಲಿ, ಅವೈಜ್ಞಾನಿಕವಾಗಿ 18 ಮೀಟರ್ ವಿಸ್ತರಣೆ ಮಾಡಿ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಶಿಷ್ಟಾಚಾರ ಮೀರಲಾಗಿದೆ. ರೈಲು ಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ಗುಡ್ಡದ

ಬುಡವನ್ನು ಸೀಳಿ ಸುರಂಗ ತೋಡಲಾಗಿದೆ. ಗುಡ್ಡಗಳನ್ನು ಕೊರೆಯಲಾಗಿದೆ. ವಿದ್ಯುತ್ ತಂತಿ ಎಳೆಯಲು, ಬೆಳಗಾವಿಯಿಂದ ಪಣಜಿ ಚತುಷ್ಪಾದ ರಸ್ತೆ ನಿರ್ಮಿಸಲು 1 ಲಕ್ಷ ಮರಗಳು ನಾಶವಾಗಿರುವುದು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೆಸರಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಪ್ರಕೃತಿ ನಾಶದ ಸಣ್ಣ ಉದಾಹರಣೆ. ಕಳೆದ ಐವತ್ತು ವರ್ಷದಿಂದ ಅದೆಷ್ಟು ಅರಣ್ಯಪ್ರದೇಶ, ಅದೆಷ್ಟು ಲಕ್ಷ ಮರಗಳು ನಾಶವಾಗಿವೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಊಹಿಸಲೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗದ ಸಂಗತಿ. ಮರಳು ಗಣಿಗಾರಿಕೆ, ಗ್ರಾನ್ಯೆಟ್ ಶಿಲೆಗಳ ಸ್ಟೋಟಿಂಗ್ ಎಕ್ಸಿಲ್ಯಾಡ್ ನಡೆದಿದೆ. ಸಾವಿರಾರು ಜೆಸಿಬಿಗಳು ನಿತ್ಯವೂ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿವೆ. 'ಖಂಡವಿದಿಕೋ ಮಾಂಸವಿದಿಕೋ' ಎಂದ ಪುಣ್ಯಕೋಟಿಯಂತೆ ಪಶ್ಚಿಮಘಟ್ಟ ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದೆ.

ಎತ್ತಿನಹೊಳೆ ತಿರುವು ಕೆಲಸ ಶುರುವಾದ ಮೇಲಂತೂ ಇಡೀ ಘಟ್ಟವನ್ನೇ ಸೀಳಿ ಸಿಗಿದು ಹಾಕುವ ಪರಿಸರ ನಾಶದ ಕೆಲಸ ನಡೆದಿದೆ. ಕುಡಿಯುವ ನೀರನ್ನು ಬಯಲುಸೀಮೆಗೆ ತರಲು ಅಲ್ಲಿಯ ದುಂಡ್ಯ, ಕುಮಾರಧಾರ, ನೇತ್ರಾವತಿಯಂಥ ದೂಡ್ಡ ಹರಿವುಗಳನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ, ಎತ್ತಿನಹೊಳೆ, ಕಾಡುಮನೆಹೊಳೆ, ಕೇರಿಹೊಳೆ, ಹೊಂಗರಹಳ್ಳಿಯಂಥ ಹೊಳೆಗಳಿಂದ 24 ಟಿ.ಎಂ.ಸಿ. ನೀರನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಆಶಯ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಆದರೆ, ಅವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಗೆ ಯಾವ ಸಮರ್ಥನೆಯೂ ಇಲ್ಲ. ಗುಡ್ಡಗಳನ್ನು ಬಗೆದು ರಾಶಿ ರಾಶಿ ಮಣ್ಣನ್ನು ಹೊರಗೆ ತೆಗೆದುಹಾಕುವ ಪ್ರಮೇಯ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಎತ್ತಿನಹೊಳೆ ಅಂದರೆ ಸಕಾಲಿಕ ಹರಿವು ಎಂದರ್ಥ. ಈ ಯೋಜನೆಯಿಂದ ವರ್ಷ ಪೂರ್ತಿ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದಷ್ಟು ಪ್ರಮಾಣದ ನೀರು ಸಿಗಲಾರದು ಎಂಬುದು ಬಹಳಷ್ಟು ತಜ್ಞರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ದೊಡ್ಡ ಬೆಟ್ಟ ಕಡಿದು ಕೇವಲ ಸಣ್ಣ ಇಲಿ ಹಿಡಿಯುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಇದೆಂಬುದು ಕೆಲವರ ಆರೋಪ.

